

TODURE, LELIN TODURE

“Тодуре, лелин Тодуре,
Оти си чостиш причастил,
Оти си чостиш причастил
Нах нашса долна махало?

Дали си имаш да даваш,
Или си имаш да зимаш?”
“Лелчинко мила, лелчинко,
Колкуну имам да давам,

Лелчинко мила, лелчинко,
Колкуну имам да давам,
Колкуну имам да давам,
По-мночку имам да зимам.

По-мночку имам да зимам
До една малка девојка.
На лице бела ѝ черночка,
На снашка кџонка височка.”

“Todure, lelin Todure,
Oti si čostiš pričastil,
Oti si čostiš pričastil
Nah našsa dolna mahalo?

Dali si imaš da davaš,
Ili si imaš da zimaš?”
“Lelčinko mila, lelčinko,
Kolkunu imam da davam,

Lelčinko mila, lelčinko,
Kolkunu imam da davam,
Kolkunu imam da davam,
Po-mnočku imam da zimam.

Po-mnočku imam da zimam
Do edna malka devojka.
Na lice bela j černočka,
Na snaška kjonka, visočka.”

“Todor, nephew of mine, why have you been coming so often to our neighborhood? Do you have something to give or do you have something to take?” “Oh, dear auntie of mine, as much as I have to give, I have even a little more to take—a young girl [in marriage]. Her face is fair and her eyes black, her figure is slender and tall.”

Presented by Maria Bebelekova

Translated by Rachel MacFarlane, 2008